

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

16

IN NEDERLAND 50 Cts

Ons volledig tekenverhaal

DE MAN DIE TROUW BLEEF

Funcken

DE MAN DIE TROUW BLEEF

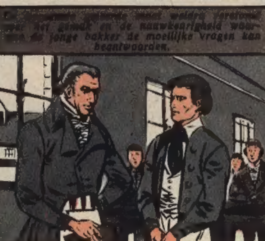

Na slechts één maand de kursussen van de militaire school van Châlons te hebben gevolgd, verlaat hij die met het brevet van onderluitenant van de artillerie.

Enkele weken na 8 september 1793 krijgt de jonge officier zijn vuurdoop te ..., bij Duinkerke, onder het bevel van generaal Moreau.

Die Engelse bunker moet uitgeroeid worden ! Alle officieren zijn reeds gesneuveld of zwaar gekwetst... Wie voert hier het bevel ? ...

Ik generaal ! Onderluitenant Antoine Drouot !

Wij zullen die bunker gauw opruimen, generaal !

Vooruit, jongens !
Leve Frankrijk !...

Na een verwoede ... wordt de onneembare ...
Wij moeten hen achtervolgen !

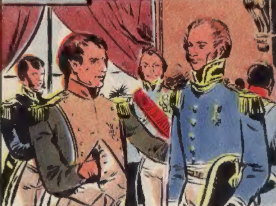

Bravo, luitenant ! Maar laat je mannen toch even uitblazen !
Zegevierende troepen hebben geen rust nodig !...

Enkele jaren zijn verlopen. Dank zij zijn moed, zijn koelbloedigheid en zijn wetenschap heeft de jonge artillerieofficier weldra de graad van kapitein, en daarna die van majoor verworven...

Vervloekt ! De troepen van Mac Donald trekken zich terug ! Drouot !... Waar is Drouot ?...

Hier ben ik, sire !
Snel ! Breng al de kanonnen van de lijfwacht in 't veld om Mac Donald te steunen ! Drouot, je moet die Oostenrijkers met 10.000 kanonschoten verpletteren !...

De buitengewone snelheid waarmee dit bevel wordt uitgevoerd, en de nauwkeurigheid van het geschut, doet de krijgskans keren ; de wijkende Fransen zijn weldra de meesters van het slagveld !

Als beloning voor zijn schitterende diensten wordt Drouot bevorderd tot kolonel en in de adelstand verheven.

Drie jaar later, tijdens de vreselijke Russische veldtocht...
Wij hebben geen munitie meer ! Wij worden aangevallen door de kavalerie, maar de artillerie van de keizerlijke garde zal geen voet wijken !

Neen ! Nooit !
Leve de keizer !
Neen ! Wij wijken niet !
Leve onze kolonel!

De artillerie van de keizerlijke lijfwacht doet, na een vreselijk gevecht met het blanke wapen, de Kozakken wijken...

Maar weldra breekt de treurige terugtocht aan, die van de manschappen nog meer uithoudingsvermogen vergt...

Overal geeft Drouot het goede voorbeeld om er de moed in te houden.
Ja, die kerels zullen mij toch niet beletten mijn toilet te maken !

Terug in Frankrijk
Zo ! Je hebt al je batterijen teruggebracht zonder één enkel kanon te verliezen !... Kolonel Drouot, ik bevorder je tot generaal, en stel je aan als vleugeladjudant !

Maar het einde van het keizerrijk breekt aan. In 1814 wordt de artillerie van Drouot verplicht Frankrijk tegen de indringers te verdedigen !

Nadat Napoleon verplicht werd troonsafstand te doen, ziet hij zijn beste vrienden verdwijnen...
Mijne heren, wie wenst er mij te vergezellen naar het eiland Elba ?
Ik, sire !
Ik ook !

Ik heb mijn maarschalken met titels en schatten overladen, en alleen jullie beiden, Cambronne en Drouot, zijn mij trouw gebleven. Jullie twee, die mij nooit iets hebben gevraagd...

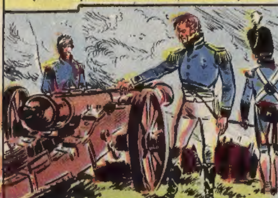

Een maand later...
Mijnheer de gouverneur, ik stel een lichte vergetelheid vast in uw weddenlijst... U heeft u zelf vergeten !

Ik ben gelogeerd en gevoed in het huis van Zijne Majesteit. Ik acht mij voldoende betaald door de eer Zijne Majesteit te mogen dienen...

Einde

Volgende week : DE BAANDUIVELS

ONDER ONS VERMA

WAT EEN SYMPATIEKE JONGEN !

« AL doe ik dan nog zo mijn best, ik slaag er maar niet in sympatiek te zijn ! » zo klaagt een lezer uit Borgerhout. « Mijn vriend Filip geeft zich niet veel moeite, en nochtans vindt iedereen hem sympatiek. » Zo gaat mijn korrespondent verder.

Ben je er wel zeker van, dat Filip zich geen moeite geeft, vriend ?

Indien je werkelijk sympathiek wil zijn, hou dan rekenschap met volgende wenken :

1. — WEES STEEDS VROLIJK !

MEN houdt niet van mensen die met een somber gelaat door de wereld wandelen, noch van mensen die steeds klagen. Met een glimlach kun je zelfs je vijanden ontwapenen !

2. — LEER LUISTEREN

VEEL gesprekken draaien rond : « IK... » zegt de ene, en de andere antwoordt « Ja, maar IK... » Er zijn veel mensen die goed kunnen spreken maar er zijn er maar weinigen, die goed kunnen LUISTEREN.

3. — SPREEK MET JE VRIENDEN OVER DE ONDERWERPEN DIE HEN INTERESSEREN

WANNEER je een vriend ontmoet, zeg dan niet alleen: « Wel, hoe gaat het je ? » en begin dan niet, zonder hem de gelegenheid te laten je te antwoorden, minutenlang te vertellen over je eigen zaken, maar spreek hem dadelijk aan over de onderwerpen, waarvoor HIJ belangstelling heeft !

4. — STEL VERTROUWEN IN IEDEREEN

ER is niets vervelender dan tegenover zich een mens te hebben die wantrouwig is.

Ziehier, mijn beste vriend, enkele eenvoudige wenken.

Wanneer je die toepast, mag je er van overtuigd zijn dat je omgeving je weldra sympatiek zal vinden.

Kuifje

CANADA

Edgard Geukenhoudt, van Brussel, schrijft mij dat hij met zijn ouders naar Canada vertrekt en hij een en ander zou willen vernemen over zijn nieuw vaderland. Wend je tot de persdienst van de Canadese ambassade, F. Rooseveltlaan, 39, Brussel. Deze dienst zal je alle gewenste dokumentatie kosteloos bezorgen.

TOON DIT NUMMER AAN JE VRIENDEN DIE KUIFJE NOG NIET KENNEN.

Al werd ik... over-overgrootvader

toch zal ik Kuifje steeds blijven lezen, vooral nu met zijn 32 bladzijden ! zo schrijft Paul Mortelmans. Van harte beste dank voor die verzekering van je eeuwige trouw, Paul !

PLESKZY-GLADZ

Frank Schröder, van Den Haag, stuurde mij een originele tekening van Pleskzy-Gladz. Ik heb vooral het koloriet bewonderd ! Beste dank, Frank !

De Postbode wordt verwacht

Jacob Versteeg, Koningstraat B 77b, Rossum (Gelderland Nederland) *zou in het Nederlands willen korresponderen met een Belgisch Kuifjeslezer, die postzegels verzamelt.*

Jos Ackhuizen, Curaçaostraat, 25bis, Utrecht (Nederland) *zou graag korresponderen met een Belgisch Kuifjeslezer van ongeveer 14 jaar.*

Jos van Dillen, Bataviastraat, 46 bis, Utrecht (Nederland) *zou graag willen briefwisselen met een Belgisch Kuifjeslezer van ongeveer 14 jaar.*

Maria Zwaan, Oudewouwselaan, 100, Bergen-op-Zoom (Nederland) *zoekt een korrespondentievriendin van 13 à 14 jaar in België. Zij houdt van zwemmen en rolschaatsen.*

René Tijdgat, Holbeeksesteenweg, 208, Kessel-Lo (Brabant) *zou graag willen korresponderen met een Hollands of een Vlaams Kuifjeslezer. Zijn hobbies zijn : tekenen, historische prenten, aardrijkskunde en natuurwetenschappen.*

Willy Beyl, Reigersbaan, 2, Strijtem (Brabant) *zou graag postzegels willen ruilen.*

Pia Dekkers, Orteliusstraat, 348, Amsterdam (West) *zou graag met een Belgisch meisje van 17 à 18 jaar willen korresponderen. Pia is 16 jaar.*

José van Schuerbeeck, Alfred Michelsstraat, 30, Aalst, *zou graag 32 postzegels uit alle landen willen ruilen voor 16 postzegels van Groenland.*

Marie-Philippe, Croymans, Bosstraat, 54, Maaseik, *wil korresponderen in het Frans of in het Nederlands met een jongen van 11 tot 12 jaar.*

Willy D'Hoir, Dokter Roger Lambrechtslaan, 8, Dilbeek (Brabant), *zou graag korresponderen en postzegels ruilen met Kuifjeslezers uit alle landen. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.*

MIJN BESTE WENSEN

voor een spoedig en totaal he[...] stel, presenteer ik aan twee trou[...] we Kuifjeslezers : Theo Uytte[...] sprot en Jacky van Echelpoel, di[...] beiden sinds verschillende maan[...] den in het sanatorium St Vincen[...] tius a Paulo, te Mariakerke-Oo[...] tende verblijven. Ze hebben mi[...] laten weten dat « Kuifje » he[...] reeds veel genoegen heeft be[...] zorgd in hun eenzaamheid. I[...] hoop dat jullie nog veel plezie[...] zullen beleven aan ons blad, maa[...] dan weldra *thuis !*

TROUW

René Moens, van Drongen, laa[...] mij weten dat hij een trouw[...] lezer is van « Kuifje » en dat hi[...] het zal blijven tot hij 77 jaa[...] wordt ! (Hij is er nu maar tien.[...]

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

Tiens, dat is nu de nieuwe garage die de hofmeester voor mij heeft laten bouwen!

Mijns inziens hapert er wat aan !

Hofmeester, ik geloof dat die garage te smal is !

Uw Hoogheid vergist zich ! U kunt het da-delijk zien !

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

DE SLIMMERD

— Waar wil je aan tafel zitten, kleine. Bij je moeder?

— Neen, mevrouw, bij de taart.

KOELBLOEDIG

Rover : Halt of ik geef vuur!

Reiziger : Dank je, ik rook niet.

ZIJ KENDE HEM

— Oma, waarom draait de aarde rond haar as?

— Stoute jongen, heb je weer aan de whiskyfles van opa gezeten?

OOK WAAR

Rechter : Beklaagde, ben je schuldig of onschuldig?

Beklaagde : Zoekt u dat maar uit. U wordt er toch voor betaald!

DIE VROUWEN

Mevrouw Pietersen : Ben jij bijgelovig?

Mevrouw Jansens : O neen, dat brengt maar ongeluk!

L. Boyke, Djakarta (Indonesia).

Hij werkt gelijk een echte duivel, vind je dat ook niet?

Toen ik « Land! Land! » schreeuwde, kon ik me niet voorstellen wat er ons te wachten stond...

HIJ DEED ZIJN WERK

Een fabriek stond in brand.

— Is iedereen gered?

— Ja, behalve de nachtwaker. Ze konden hem niet meer bijtijds wakker maken.

VERSTROOIDHEID

— Zeg, oom, zo iemand op je hoed zat, wat zou je zeggen?

— Dwaashoofd, ezel, domoor, alles zou ik zeggen, het ene woord al lelijker dan het andere.

— Sta dan vlug op, oom, je zit er zelf op!

Rafael De Rauw, Gentbrugge.

DE REIZIGER

Jantje ging op reis. Op weg naar het station liet hij echter zijn geld in een rooster vallen. Jantje was natuurlijk zeer kwaad, er kwam een priester voorbij en die zei:

— Jongen, als je zo blijft kwaad zijn kom je nooit in de hemel!

Jantje antwoordde:

— Ik moet niet naar de hemel, maar naar Antwerpen!»

Johnny en Georges Engels, Mechelen.

DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE EEN GOED KARAKTER?

MEN kan veel karakter hebben, d.w.z. moedig en vastberaden zijn, en daarom toch geen goed karakter hebben. In de geschiedenis vindt men voorbeelden te over van grote mannen en intelligente geesten, die geen al te best karakter hadden en die hun omgeving terroriseerden.

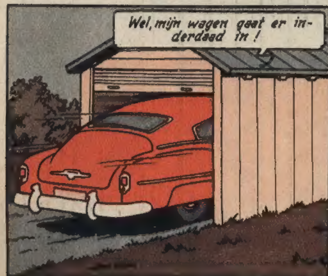
Om te weten of je een goed karakter hebt, of men met je best opschieten kan, antwoord je eerlijk op onderstaande vragen. JA = 3 punten; SOMS = 1 punt; NEEN = 0 punten.

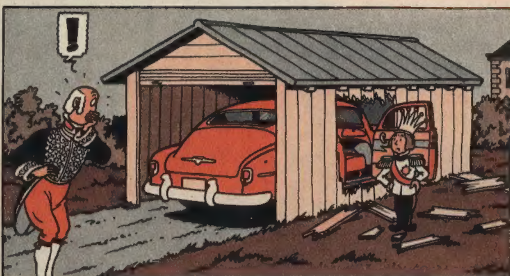
1. **Verdraag je een plagerijtje? Maak je je daarvoor niet dik? . . . .**
2. **Indien je een woord verkeerd zegt, of verkeerd gebruikt, ben je dan de eerste om er mee te lachen? . . . .**
3. **Zet je geen lelijk gezicht wanneer men je een verwijt maakt dat gegrond is? . . . .**
4. **Jij en je broer beschikken slechts over één fiets en één paar schaatsen. Ben je er volledig mee akkoord dat hij ze meer gebruikt dan jij? . .**
5. **Vind je het vanzelfsprekend toe te geven omdat jij de oudste (of de jongste) bent? . . . . .**
6. **Het is je beurt om de leraar te assisteren. Toch wordt een van je vrienden aangeduid. Schreeuw je niet dadelijk dat het erg onrechtvaardig is?**
7. **Men doet je opmerken dat je huiswerk zeer slordig en slecht gemaakt is. Kan je dat verdragen zonder tegenstribbelen? . . . . . .**
8. **Je ouders zijn weg. Je moet op je jongere broer passen wat je belet met je vrienden uit te gaan. Laat je je jongere broer niet voelen dat hij de schuld is dat jij je niet amuseren kan met je vrienden? . . . .**
9. **Je hebt je belachelijk gemaakt (dat kan iedereen overkomen), ben je nu de eerste om het te zeggen? . . . .**
10. **Aanvaard je een goede raad, zelfs wanneer er een kritiek in verborgen is? . . . .**

Totaal . .

DE POSTILJON GEEFT JE ANTWOORD OP DE VRAGEN VAN DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan en Cartier, die in de buurt van het Arasmeer, geheimzinnige personages schaduwen werden door deze laatsten ontdekt en moesten in het oerwoud vluchten...

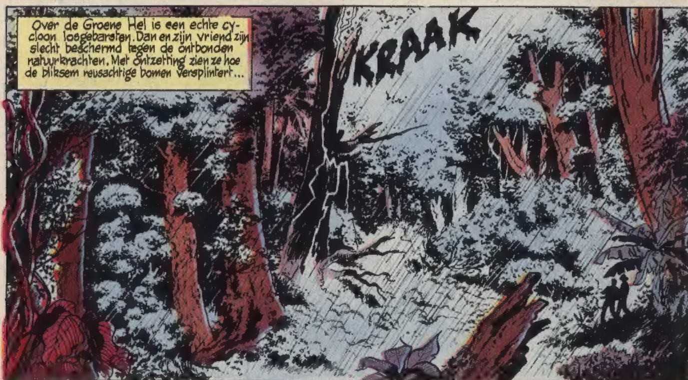

(Wordt voortgezet.)

OFFICE
DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
De valse gouverneur heeft er de bewoners van Wood City kunnen van overtuigen, dat de Roodhuiden de stad zullen aanvallen. Hij geeft hen verder de raad al het goud van de stad aan hem toe te vertrouwen...

DAT ZIJN SIGNALEN VAN DE INDIANEN !
Ze verzamelen hun strijdkrachten... Ze gaan Wood City aanvallen !

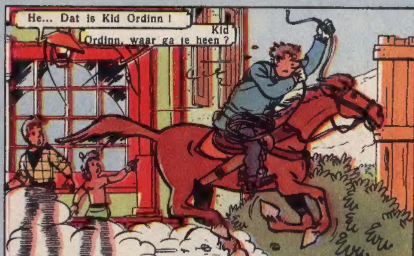

Dat zijn de Indianen, chef ! Wij moeten hen tegemoet gaan, en hen eens laten zien wie we zijn!
Jaaa ! Vooral jij moet zo iets zeggen... De gouverneur heeft me opdracht gegeven hen af te wachten.

Waarom hen afwachten ?... Om onze boel hier kort en klein te laten slaan misschien ? Het ware beter dat wij hun spullen eens zouden...
Wat bromt hij daar ?

TE WAPEN !... TE WAPEN !...

Ha ! Ha !... Dat is weer een grap van de chef ! Nu doet hij alsof hij slaapt, op het ogenblik dat heel de burgerij moet onder de wapens geroepen worden !

Tot daartoe ! Dan ga ik alleen ! Vaarwel, chef !

He... Dat is Kid Ordinn !
Kid Ordinn, waar ga je heen ?

Nu is mijn grote dag aangebroken !... Tata, tatata...

Daar gebeurt iets abnormaals ! Wij moeten eens zien wat de sheriff uitricht !
Kid Ordinn heeft een nieuwe krisis gekregen ! Hij is alleen vertrokken om de Indianen de pas af te snijden !

Maar dat is waanzin !... Wij moeten hem terughalen !... Snel, Confetti ! Waar is mijn Confetti ?...

Ik met je meegaan...
CONFETTI !

Het is niet nodig met tweeën te gaan! Blijf jij bij Dog Bull, Kleine Poedel! De stad moet in staat van verdediging gesteld worden...

Het is te hopen dat ik hem nog tijdig kan inhalen !

Intussen bespreken de burgemeester en de gouverneur de verdedigingsmaatregelen...
Mijnheer de burgemeester, het is niet nodig hierover nog langer te spreken. Als gouverneur moet ik alleen alle risico's en beslissingen nemen. Laat de koffer met al de kostbaarheden van uw burgers in mijn postkoets laden. Ik zal die in veiligheid brengen en versterking halen !
Excellentie, ik weet niet hoe ik u de gevoelens van dankbaarheid van de hele stad moet vertolken...

De witte zeilen bollen in de wind. De « Pamir », het laatste grote zeilschip met vier masten, klieft trots de wijde, blauwe zee.

SCHIPP

DE zeeman heeft zijn hart aan de wijde zee verpand. Soms worstelt hij met haar op leven of dood en bijna altijd haalt hij de overwinning. Wanneer hij na een harde storm weer de voet aan de veilige wal kan zetten, is hij blij en opgelucht. Toch blijft hij er nooit lang. Z'n heimwee naar zee is steeds machtiger dan alle andere gevoelens en telkens weer stevent hij de haven uit op hoop van zege !

OUDE zeerobben die langs de haven slenteren spuwen misprijzend en zeggen schouderophalend : « De jongelui die op zo'n moderne kargo of paketboot varen met radio, radar en hoe die spullen ook heten mogen, dat zijn geen zeelui meer. Het zijn mekaniekers ! » We kunnen ons niet voorstellen met welke moeilijkheden de zeeman had af te rekenen, die met een zeilschip over de grote plas voer. Zijn houten schip was klein en werd al te vaak de speelbal van de ontketende natuurelementen. Er was heel veel moed toe nodig en veel liefde tot de zee om z'n leven lang over de schuimende baren te zwerven. De statige, mooie zeilschepen hebben afgedaan en toch is er nog één dat de zeeën klieft en naast een vracht van 4.000 ton ook twee en veertig kadetten aan boord heeft die opgeleid worden door drie en dertig ervaren zeelui.

Het is de « Pamir », een prachtige viermaster die als Duits schoolschip dienst doet. De « Pamir » werd gebouwd op de werven van Hamburg in 1902 en behoorde met o.m. de « Passat », eveneens een viermaster, tot de vloot bekend onder de naam « The Flying P-Liners ».

De « Pamir » heeft een lange en boeiende geschiedenis achter de rug. In 1952 werd hij opgekalfaterd en totaal gemoderniseerd. De vier trotse 50-meter hoge masten waaraan stevige, witte zeilen bollen bleven echter. Het schip is 105 m lang, 14 m breed, de onderste ra's zijn 18 m de bovenste nog 14,5 m lang. De zeilen van de « Pamir » meten samen 4.600 m2 ! Het schip heeft met z'n zeilen een snelheid van 17 knopen per uur. Het is uitgerust met alle moderne apparaten, kleine motorboten, reddingsloepen, elektrische wasserij, kliniek met operatiezaal, enz., enz.

De « Pamir » is een zeilschip voor lange omvaart en de « Waterküken » (zo heet men de Duitse « Jantjes ») worden op dit schip opgeleid tot volwaardige zeelui, die de oceanen kennen als hun broekzak.

HET AVONTUUR BEGON OP ZEE

UIT de overblijfselen die men vond van oude beschavingen, kan men opmaken dat de mens heel spoedig thuis was op stromen, meren en zeeën, en dit niet alleen om te vissen, dus om in zijn onderhoud te voorzien, maar ook om zich van de ene plaats naar de andere te begeven. Reeds vroeg ook had hij de pagaai uitgevonden of de roeispaan om zich sneller te bewegen en ontdekt dat de wind een onuitputtelijke en kosteloze energiebron is. De boot was uitgevonden lang voor de mens het eerste wiel maakte. In het begin vaarde de mens natuurlijk alleen langs de kust. Langzamerhand waagde hij zich verder. Het gebeurde ook dat zijn boot door een storm werd gegrepen, en op een onbekende kust strandde. Hij ontdekte aldus te-

Dertien paar handen zijn er nodig om één zeil op te rollen zoals het hoort.

ER, AHOi !

Echt mannenwerk! Vier matrozen herstellen het hijstouw van het bramzeil. Ze staan daarvoor op een touw zodat ze met twee handen kunnen werken.

gen wil en dank nieuw land. Nadien trok de mens er vrijwillig op uit om land te ontdekken.

De boten uit de oudheid waren niet meer dan twintig meter lang, eerder smal, met naar omhoog lopende boeg en achtersteven. De mast, die toen nog niet naar alle richtingen werd vastgehouden door het want, had een rechthoekig zeil dat alleen de wind in de rug kon verdragen. Een lange roeispaan diende als roer, en de kiel om de stabiliteit te verzekeren ontbrak. Om al deze redenen was de scheepvaart slechts makkelijk in het goed seizoen, en dan nog slechts wanneer de wind in de gewenste richting blies.

Duizenden jaren voor onze tijdrekening hadden de volkeren van de Middellandse Zee zich reeds buiten het nauw van Gibraltar gewaagd, en waren langs de kust van Spanje en Frankrijk naar het Britse eiland en zelfs naar Denemarken gevaren. De knapste zeelui uit de oudheid waren de Phoeniciërs. Zij voeren rond Afrika, een weg die Vasco de Gama pas in 1498 opnieuw zou ontdekken.

UITVINDING VAN ROER EN KOMPAS

DANK zij deze twee uitvindingen van de XIIe en XIIIe eeuw, kon men eindelijk voorgoed de oceaan op. Het gaat hier om het kompas dat de zeelui op hun notedopjes te midden van de eindeloze oceaan belette « het noorden te verliezen ». Daarbij kwam dan nog het roer, dat de zeeman toeliet zijn schip makkelijker en beter te besturen. Zij kenden tevens het astrolabium, een instrument bestemd om een simultane lengte- en breedtebepaling van een punt op aarde te verrichten.

De Vikings, die rond het jaar 1000 niet alleen naar IJsland en Groenland maar ook naar Amerika zeilden, waren de éérste zeelui **die tegen de wind in** voeren. De karvelen die naar Amerika en India voeren waren van twintig tot vijftig meter lang. Zeer stevig gebouwd hadden ze twee of drie masten met ieder twee zeilen, het ene boven het andere gespannen.

Velen vonden hun graf in zee, maar velen ook realiseerden prachtige tochten en dit in de moeilijkste omstandigheden. Zij trotseerden de stormen, stormen waarvoor de karvelen eigenlijk niet gebouwd waren, de bemanning leed honger, had gebrek aan drinkwater, aan vers vlees en verse groenten. In de helft van de XIXe eeuw slaagde de klipper « Lightning » er in 436 mijlen af te leggen in 24 uur, d.w.z. dat hij een snelheid behaalde van achttien knopen per uur.

ZIJ VOEREN OM DE KAAP HOORN

SOMMIGEN zeewegen waren zeer lang en zeer gevaarlijk, ten gevolge van de stromingen, de stormen, de klippen. De zeeweg om de Kaap Hoorn (uiterste punt van Zuid Amerika) die gebruikt werd alvorens het kanaal van Panama (1914) bestond, was berucht.

Zelfs de beste kapiteins moesten soms weken worstelen om om die « kaap van de dood », zoals de Kaap Hoorn werd genoemd door het zeevolk, heen te geraken. Een schip op tien verging aldaar te midden van de storm, de sneeuw of de mist met man en muis...

Voor de strijd, die de zeelui voortdurend tegen de zee moesten leveren, kan men alleen de grootste bewondering hebben.

Wanneer de wind met een snelheid van 150 km per uur blies, was hun zeilschip in doodsgevaar.

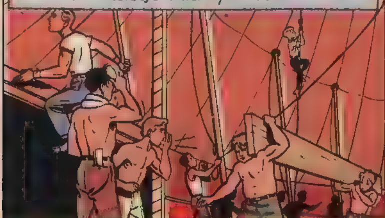
Dank zij de snelheid en de nauwkeurigheid waarmee zij de manœuvres uitvoerden, slaagden zij er echter bijna altijd in het schip behouden aan wal te brengen.

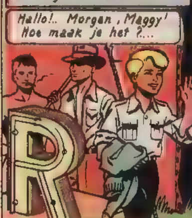
Met het groot bovenbramzeil in top, met het grootstagzeil, voortopzeil, fok, kluiver, bezaan en hoe al die zeilen ook heten mogen loopt dit prachtig schip de haven uit...

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

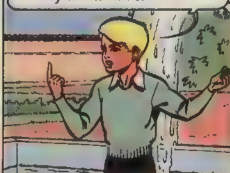
DE ZWARTE

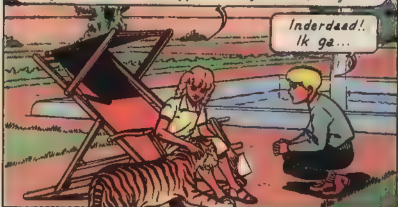

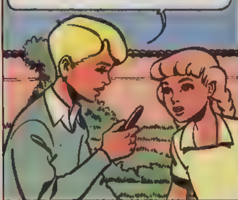

TALISMAN

Het cirkus bereikte Janagar en sloeg z'n tenten op in de tuinen van het paleis. Mustapha heeft in de onmiddellijke omgeving van de maharadja een handla[illegible] vonden

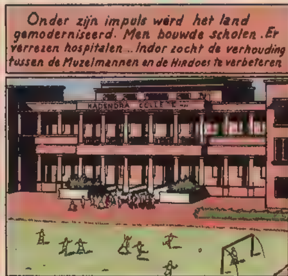

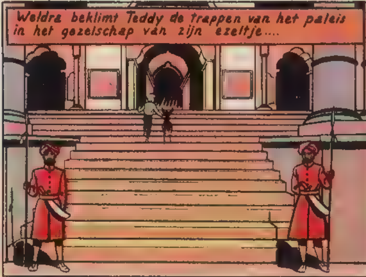

Hallo, hier LUC VARENNE !...

SPORTLUI OP HET OORLOGSPAD

ZO wat overal is er spraak over oorlog. Neen, schrik niet ! Ik heb het hier slechts over de oorlog in de sportwereld. Het is wel jammer, want in de sport zou zo iets allerminst mogen bestaan. De oorzaak ligt wellicht in het feit dat in alle sporttakken de kampioenschappen voor de deur staan en sommige sportlui nemen het zó ernstig op dat zij niet meer als eerlijke rivalen, maar als werkelijke vijanden tegenover elkaar staan. Na een lange strijd op alle fronten komt dan weer de verzoening.

UIT Zwitserland kregen we het bericht dat Koblet en Kübler een vriendschapspakt met elkaar hebben gesloten. Koblet en Kübler zijn beiden zeer knappe en sterke renners. Het toeval wil dat ze de lauweren met elkaar moeten delen en dat doen ze niet van harte...

Tussen hen gaat het zo wat als tussen Coppi en Bartali. Coppi had echter het geluk dat zijn grote rivaal Bartali veel ouder is, en met de jaren toch van het toneel moest verdwijnen. Volgens de laatste berichten zou Coppi wensen deel te nemen aan de Ronde van Frankrijk 1956. Dat is best mogelijk ! Ik voor mijn part zou Coppi graag in de Ronde zien rijden. De inrichters van de Ronde ongetwijfeld ook, want dan is het sukses verzekerd.

★

DE twee « K »'s (Koblet en Kübler) hebben dus vrede gesloten. Dat is zeer vriendelijk, maar ik geloof er niet in. Ten slotte heeft het eigenlijk niet zoveel belang, want Kübler wordt inderdaad een dagje ouder en de tijd is wellicht niet ver meer af dat hij vaarwel moet zeggen aan de wielersport. Dat is waarschijnlijk de reden waarom Koblet opeens bereid was een vriendschapspakt te sluiten met zijn vriend Ferdi. Hij heeft er immers niets meer bij te verliezen !

Zou Bobet er in slagen ook dit jaar de Ronde van Frankrijk te winnen ?

Louison Bobet en Lauredi hebben het ook met elkaar aan de stok gehad. Naar verluidt was het een hoog oplopende ruzie. Zij hebben mekaar flink zwart gemaakt en ten slotte toch weer vrede gesloten.

Vermits ons landje zo wat op het kruispunt van de grote wegen ligt, kon het moeilijk anders of ook onze wielerkampioenen moesten haarkepluk doen. Rik Van Steenbergen en Stan Ockers hebben mekaar, indien men de geruchten mag geloven, vaak met de rug bekeken tijdens het winterseizoen. Nu hebben zij echter vrede gesloten om, in het aanstaande seizoen, samen veel koersen te winnen !

BIJ DE DRAVERS

EEN paar dagen geleden las ik dat Gelinotte, een merrieveulen, wereldkampioene is van de dravers Men biedt haar eigenaar, een Fransman, veertien miljoen indien hij Gelinotte wil verkopen. Het is een zeer amusante geschiedenis, want de eigenaar is deurwaarder en heeft Gelinotte gekocht voor een appel en een ei. De Russische paardenkwekers hebben hun beste dravers in lijn gebracht tegen Gelinotte. Deze laatste toonde hen gedurende heel die koers haar hoeven !

Luc Varenne

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

Athos verwittigt lord de Winter er van dat zijn schoonzuster, een gevaarlijke misdadigster, zich op weg naar Engeland begeeft. Bij haar aankomst te Dover wordt de jonge vrouw ...

DE BURCHT AAN DE OEVER VAN DE ZEE

(157) WAAR voer je mij heen ? riep Milady verschrikt. Ik wil niet ! Hulp ! » Maar niemand antwoordde haar. De officier, die haar vergezelde geleek meer op een standbeeld dan op een mens. Milady wou het portier openen en uit de koets springen. « Pas op, madame ! zei toen de koude stem van haar bewaker. Springen betekent zelfmoord ! » Milady begreep. Zij was in de val gelopen. Zij zette zich weer neer en opende de mond niet meer. Na ongeveer een uur kwam de koets in het gezicht van een geweldige burcht De koets reed onder lage gewelven door en stopte dan op een somber binnenplein. De officier leidde haar naar een kamer, die alhoewel weelderig bemeubeld, op een gevangenis geleek.

(158) WAAR ben ik ? » kreet Milady. « Ik heb het recht niet u te antwoorden, antwoordde de officier. Maar de heer des huizes zal uw nieuwsgierigheid voldoen. » De woorden waren nog niet koud of daar verscheen iemand in de deuropening. Milady week verschrikt achteruit en riep vol angst : « Mijn broer ! » — « Ja, ik ben het antwoordde lord de Winter ironisch. U bent op mijn kasteel aan de oever van de zee en deze kamer is de uwe voor onbepaalde tijd. » Milady verbleekte. Zij stikte haast van woede. « Ik ben dus je gevangene ? » — « Ja, zo iets ! antwoordde de Engelsman flegmatiek. Zeggen wij liever, dat ik u een verplichte verblijfplaats heb toegewezen !... »

(159) MILADY had graag een groot aantal vragen gesteld, maar ze waagde het niet uit schrik zich te verraden. Waarom hield haar schoonbroer haar gevangen ? Iemand had hem dus van haar aankomst te Dover verwittigd, maar wie en met welk doel ? Lord de Winter scheen te vermoeden wat Milady wou weten, want toen de officier weg was zei hij : « Iemand wiens naam ik niet mag vermelden heeft mij interessante dingen over u verteld. U bent te listig en te gevaarlijk om u naar uw eigen goeddunken te laten handelen. Het is mijn plicht te verhinderen dat u nog onheil sticht. Ik veronderstel dat u begrepen heeft, en verdere uitleg kunt missen ! »

(160) ZE boog het hoofd. Iemand had haar verraden, daarover bestond er geen twijfel, en lord de Winter kende haar geheim. Misschien wist hij zelfs waarom zij naar Engeland gekomen was. Een ogenblik zweeg zij want het scheen alsof alles om haar heen draaide. Zij drukte de nagels in het vlees en huiverde van angst. Lord de Winter bekeek haar een ogenblik misprijzend, en haalde dan de schouders op. « U kent de officier die hier beveelt tijdens mijn afwezigheid, zei hij. Het is de officier die u naar het kasteel heeft geleid. Ik zal hem op de hoogte brengen ! » Hij opende de deur en gaf het bevel mijnheer Felton te roepen...

(161) ENKELE minuten later verscheen de jonge luitenant reeds en wachtte op de bevelen van de baron. « Kom binnen, mijn beste John, zei lord de Winter, kom binnen en sluit de deur. Bekijk deze vrouw goed. Zij heeft vreselijke misdaden op haar geweten en ik vertrouw ze aan je bewaking toe. Zij mag deze kamer niet verlaten, en met niemand corresponderen. Is dat goed begrepen ? » — « Milord, antwoordde Felton eerbiedig, ik zweer u dat alles zal gedaan worden zoals u wenst. » — « En nu, madame, zo wendde lord de Winter zich tot Milady, tracht vrede te sluiten met God, want door de mensen ben je veroordeeld ! »

(162) EN daarbij keek hij strak naar de linkerschouder van zijn gevangene. Voor Milady was deze blik een dolksteek, en tranen van machteloze woede sprongen haar in de ogen. De Winter en Felton groetten en verlieten de kamer. Milady liet zich in een zetel vallen en beet op de vuisten. Zou zij zich werkelijk gewonnen geven ? Neen ! De uitdrukking die op haar gezicht kwam, was angstaanjagend. Welke plannen had zij alweer uitgebroed ? Zij wou te allen prijze vluchten, en de taak die Richelieu haar opgedragen had tot een goed einde brengen. Vervolgens zou zij zich wreken op haar vijanden...

(Wordt voortgezet.)

WOLVENJACHT i

EEN koude aprilmorgen in Lapland. Twee mannen glijden op ski's in de richting van het noorden naar het dorp Kiljavare toe. De vorige nacht hebben wolven een dozijn rendieren verscheurd en niet eens opgegeten. Het is net alsof die roofdieren, toen ze hun honger hadden gestild, voor hun plezier een slachtpartij hebben aangericht. Het is daarom dat de twee Lappen zich haasten hulp te halen in het dorp, in de hoop de wolven te kunnen onschadelijk maken.

Verhaal door
GOSTA NAESLUND
Geillustreerd door
FRED FUNCKEN

WEINIGE uren later glijden vijf dorpelingen, onder leiding van Jonas Rantti en zijn zoon, en onze twee Lappen van daareven in tegenovergestelde richting. Zij skiën in de richting van het zuidwesten en ontmoeten na enkele tijd Erkkli, die hen vertelt dat ook enkele van zijn dieren het slachtoffer zijn geworden van de wolven. Dat is werkelijk te veel. Men moest eens en voorgoed met die duivelse beesten afrekenen! Erkkli wijst in welke richting zij de wolven moeten zoeken. Hij zelf volgde geruime tijd het spoor van de dieren en zag in de verte vijf grijze gestalten. Daar hij alleen was, durfde hij de dieren niet te lijf. De zon staat hoog aan de hemel en doet de uitgestrekte blanke vlakte schitteren. De sneeuw is week onder de dunne bevroren korst. Plotseling toont Rantti met zijn stok de sporen van de wolven, die nu zeer duidelijk zichtbaar zijn. De skiërs vervolgen hun weg en zijn enkel gewapend met een dikke berkenknuppel. De uren verlopen, het wordt warmer. De mannen zweten, maar zij vertragen hun vaart niet.

— Eindelijk! roept de zoon van Rantti en wijst naar grijze gestalten, die in de verte vluchten.

— Kuulkaa, kuulkaa! De wolven!

In snel tempo gaan ze de heuvel op, dalen aan de andere kant, steken een beek over, glijden dwars over een moeras en lopen door een klein bos. De wolven vluchten voor hen uit. Zij trachten te ontsnappen aan hun lot. Plotseling braakt een grote grijze wolf, waarschijnlijk de leider van de bende, het rendiervlees, dat hij opgegeten heeft, terug uit om lichter te wegen en vlugger te kunnen lopen. Dan huilt hij lang en hartverscheurend. De echo sterft weg over de heuvels en de wolvenkudde splitst zich in twee. De ene groep vlucht in de richting van het kleine bos, de andere stormt in de richting van de ravijn. De kreet van de wolf was een bevel en tevens het afscheid van de leider aan zijn broeders. De jacht wordt dus in twee richtingen voortgezet. Het is Jonas Rantti die de eerste wolf bereikt. Het is een oud dier met vergeelde

n LAPLAND

pels. Het opent de rode muil heel ver en weert de slagen af met zijn tanden. Weldra echter krijgt het een harde slag in de nek en valt in de sneeuw neer. De man slaat nogmaals toe, de wolf is dood.

— Ziezo ! Jou rekening is gemaakt ! zegt Rantti en vloekt daarbij krachtdadig.

De Lappen vloeken dikwijls en graag, dat lucht hun gemoed. De jacht wordt voortgezet. Erkkli heeft nu de leiding genomen. Hij achtervolgt de twee wolven, die in de richting van het kleine bos zijn gevlucht. Hijgend en druipend van het zweet heeft hij eindelijk de laatste van de twee te pakken. De wolf is uitgeput, laat zich in de sneeuw zinken en bekijkt de Lap met twee gele, vlammende ogen. Het dier weet de slagen met de lenigheid en de nauwkeurigheid van een eerste rangs schermer af te weren. Op een gegeven ogenblik grijpt de wolf de knuppel zo stevig vast dat Erkkli, die de stok niet op tijd los liet, languit op de grond valt. Gelukkig komen zijn twee makkers toegesneld, zij slaan met hun knuppels in de hals van de wolf, die met gebroken ruggegraat neerzinkt. De grote grijze wolf is echter ontsnapt...

★

HET is bijna donker, de jagers zijn uitgeput en hebben het hard nodig een beetje te rusten en een stuk te eten. De volgende dag neemt Jon Person de leiding van de jacht. Op een rij, net zoals de vorige dag, glijden ze vlug over de sneeuw op zoek naar de wolven die konden ontsnappen. De sporen vertellen hen dat de grote grijze wolf zich bij de anderen heeft gevoegd. Er is geen zon, de hemel hangt laag en is loodgrijs, en een ijskoude wind bijt de jagers in het gelaat. Person loopt zo vlug hij kan, want hij heeft gezworen dat er die avond nog een wolvenvel aan een balk van zijn zolder zal hangen, en bovendien geeft de staat een premie voor iedere wolf die gedood werd. Voor een boer, die zich nog maar pas heeft geïnstalleerd, betekent die premie een klein fortuin. Beneden in de ravijn, tussen de bomen, ziet hij plotseling de wolf, die tracht zich te verbergen. Jon glijdt de helling af. Hij schreeuwt en zwaait met zijn stok. De wolf weert de slagen echter handig af en grijpt de knuppel iedere keer met zijn grote, gele tanden vast.

— Jij duivelszoon ! schreeuwt Person opgewonden.

De andere jagers naderen. De wolf, vlug en lenig als een paling, springt naar alle kanten, ontsnapt aan alle slagen. De mannen zij niet zo vlug en worden bovendien gehinderd door hun ski's. De wolf springt van Person naar Rantti, van Rantti naar Erkkli, soms heeft men de indruk dat hij aan alle kanten tegelijkertijd is. Hij slaagt er zelfs in Person flink in de arm te bijten.

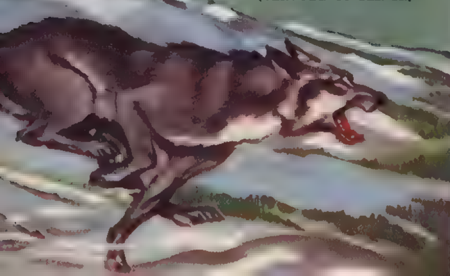
Huilend springt hij plotseling tussen de benen van de skiërs en snelt weg. Tevergeefs trachten de Lappen hem nog met hun stokken te bereiken. Het regent verwensingen en vloeken, maar de grote wolf is weg. En weer achtervolgen ze hem.

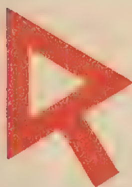
— Sla toe, Person !

— Jouw beurt, Erkkli !

— Ga er op los, Rantti !

(VERVOLG OP BLZ. 26.)

DE ZWICKAU P 70

IS er niets dat je opvalt, Walter ? Als enig antwoord schudde hij ontkennend het hoofd. M'n jonge vriend zat reeds een tiental minuten naast mij in de wagen, keek naar alle kanten, bekeurde en betastte alles wat hem onder de hand viel, maar snapte niet wat ik bedoelde.

Wat is er dan zo bijzonders aan die wagen ? Het is een tweetaktmotor met twee cylinders en vooraandrijving, waarop een nieuwe carrosserie werd gezet. Meer valt daarover, naar mijn mening, niet te zeggen.

KIJK uit je ogen, zoek, tast !

— Ik kijk en merk dat de « Zwickau P 70 » geen benzinemeter heeft. De auto is ruim, telt vier plaatsen, de deuren slaan in de goede richting open en men kan langs de binnenkant in de reiskoffer. Dat is helemaal niet opvallend. Je hoeft nu geen diefstal te vrezen, maar het is ook niet zó prettig je dubbel te moeten plooien om aan je valiesje te geraken.

We hielden er een goed vaartje in en de « Zwickau » was weinig gevoelig voor de glibberige baan. Wij konden makkelijk een hele rij auto's voorbij rijden, want de meeste chauffeurs waagden het omwille van de slechte en gladde weg niet vlug te rijden en bruusk te remmen.

— De wagen is baanvast. De suspensie is trouwens hard genoeg om de carrosserie stevig op de vièr wielen te houden, merkte ik op.

Op een recht stuk van de autosnelweg, die behoorlijk van sneeuw en ijs was gezuiverd, drukte ik op het gaspedaal en de snelheidsmeter wees 90 km per uur. Dat is helemaal niet zo kwaad voor een kleine motor met een cylinderinhoud van 700 cm3. Met het bevoorradingssysteem, gebruikt voor een tweetaktmotor, kan men trouwens ongestraft de maximumsnelheid uit een wagen halen en makkelijk een kruissnelheid van 65 km en zelfs 70 m per uur aanhouden.

— Stop even, misschien is « dat opvallend iets » aan deze Duitse wagen aan de buitenkant te zien.

— Je brandt ! riep ik lachend.

Walter begon dan zijn inspektietocht om de wagen en zag nog altijd niets. Ik klopte toen hard op het koetswerk. De echo was dof... Ik herhaalde dat spelletje nog een paar keer en dan riep Walter verrast :

— Plastiek ! Het is een bekleding in plastiek en jij laat me maar raden ! Ik begrijp nu waarom alle geluiden zo gedempt klonken in die auto. Vertel me eens hoe men zo'n bekleding maakt ?

— Op een vorm met was ingewreven, strijkt men een laag glasvezels van syntetisch hars doortrokken. Deze operatie herhaalt men een bepaald aantal keren tot men een dikte van 5 à 6 mm bekomt.

Een bekleding in plastiek weegt slechts de helft van een carrosserie van gelijke afmetingen in plaatijzer en vergt absoluut geen onderhoud.

— De blutsen zijn er heel makkelijk uit te kloppen en over de gaten kan men een plaaster kleven die je niets eens ziet. Dat weet ik van m'n vader, zei Walter.

Als om deze teorie in praktijk te brengen, sloeg hij enkele keren hard met de vuist op de carrosserie.

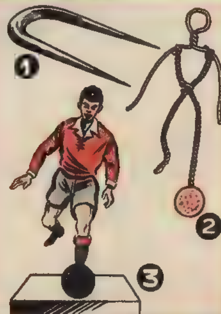
— Heus en waarachtig uit plastiek, mompelde Walter en wreef zich na deze « zeer wetenschappelijke test » een paar keer over de rechterhand...

WIL JE BEELDHOUWER WORDEN ?

EEN jonge lezer wil absoluut beeldhouwer worden en vroeg me hoe hij plaasteren beeldjes zou kunnen boetseren. Hier doe ik hem dan een zeer eenvoudige werkmetode aan de hand.

Op een plankje van ongeveer 2 cm dikte zet je het geraamte van je onderwerp en maakt het vast met krammen of met nagels die je zelf omslaat (tek. 1). Het geraamte van het beeldje maak je van ijzerdraad of van messingdraad die je naar believen kan plooien en vlechten (tek. 2). Plaaster en Arabische gom haal je bij de drogist. Je mengt de plaaster met een weinig gom, giet er water op tot je een dikke pap bekomt. Men een penseel strijk je dit mengsel nu uit op het voetstuk en het geraamte van je beeldje. Een laag volstaat natuurlijk niet, dat merk je zo. Wanneer de plaaster een beetje verhard is, schrap je er met een pennemes het overtollige af en je boetseert het gelaat, haar en andere details (tek. 3).

Wanneer je tevreden bent, laat je je beeld goed drogen en... gaat er mee naar het Museum voor Schone Kunsten !

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J SCHOONJANS — GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

EEN BOLWERK VAN KUNST EN KULTUUR

PERIKLES maakte van Athene het bolwerk van kunst en kultuur. De prachtige beeldhouwwerken uit die tijd gelden nog steeds als een voorbeeld van klassieke schoonheid en gratie. Wat de wijsgeren uit de tijd van Perikles leerden is niet verouderd. Het leek wel of alle grote geesten zich op dit tijdstip hadden rendez-vous gegeven. In de « Eeuw van Perikles » ontmoeten we inderdaad Socrates en zijn leerling Plato, die een « ideale staat » wou vestigen, de realist Euripides en nog vele anderen. Athene was voor Griekenland wat Antwerpen was voor de Nederlanden, toen Plantijn Moretus er drukte en we in de Sinjorenstad Marnix van St-Aldegonde, Dodoens en Erasmus konden ontmoeten.

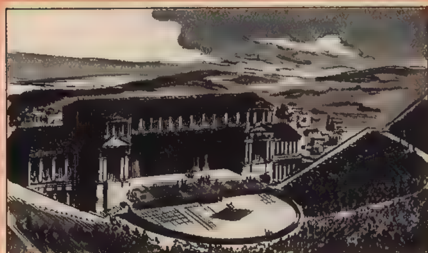
1. - EEN GROOT FILOSOOF

DE Ve eeuw vóór Christus was voor Griekenland die van een schitterende opbloei van kunsten, wetenschappen en letteren. De grote wijsgeer Socrates luidde een nieuwe periode van het Griekse denken in. Aan zijn leerlingen onderwees hij het ware, het schone, het goddelijke. Zijn ideeën zijn niet rechtstreeks tot ons gekomen. Wij kennen ze dank aan zijn briljante leerlingen, waaronder Plato. Hij werd er van beschuldigd dat hij de jeugd bedierf en niet aan de goden geloofde. Hij werd veroordeeld om de giftbeker te drinken.

2. - DE VADER VAN DE GESCHIEDENIS

DE eeuw van Perikles is ook die van Griekse historici. De best gekende daarvan is Herodotes, die de vader van de geschiedenis wordt genoemd. Hij reisde naar Egypte en Assyrië, ondervroeg de inwoners van die landen, en verhaalde al wat hij gezien en gehoord had. Herodotes was een man met veel fantasie en men mag zijn geschiedenis niet naar de letter geloven. Hij verwerkte er heel wat legenden in. Zijn werk, dat negen boekdelen beslaat, heet ook niet geschiedenis, maar « Muzen ». Alhoewel veel dingen die hij schreef dus niet helemaal juist en reeds lang achterhaald zijn, leest men hem nog heel graag...

3. - HET GRIEKS TONEEL

VOORAL het toneel kende een grote bloeiperiode. Het Grieks toneel dankt zijn oorsprong aan de kultus van Dyonisos, god van de wijn. In het begin was het niets anders dan een dialoog van koren. Het Griekse teater was een openluchtteater, gebouwd op de helling van de Akropolis. Het vormde een halve cirkel, het toneel in het midden, en op de trappen konden 30.000 toeschouwers plaats nemen.

4. - DE TREURSPELEN VAN SOPHOKLES

ER waren drie zeer belangrijke treurspeldichters : Sophokles, Aichylos en Euripides. Sophokles schreef meer dan honderd treurspelen, waarvan er zeven in hun geheel tot ons gekomen zijn, o.m. Elektra, Ajax, Oedipus, Rex. Hij muntte uit door zijn meesterlijke karaktertekeningen. Aichylos voerde Agamemnon en heel zijn vervloekt ras ten tonele. De toneelspelers droegen maskers om « smart » of « vrees », enz. uit te drukken en hun stem te versterken. Zij droegen de « kothornos », schoenen met zeer dikke zolen die hen groter maakten.

5. - DE BLIJSPELEN VAN ARISTOPHANES

MEN wou niet altijd treurspelen zien en tranen met tuiten schreien, men wou ook lachen. De grootste Griekse blijspeldichter was Aristophanes. Hij schreef 44 stukken, waarvan er elf in hun geheel bewaard bleven. Hij haalde alles over de hekel en is vooral bekend om de schitterende wijze waarop hij de Attische taal hanteerde. Zijn fantasie was onuitputtelijk. Wanneer de toeschouwers het teater verlieten, na een blijspel van Aristophanes, waren ze ziek van het lachen...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN ALEX

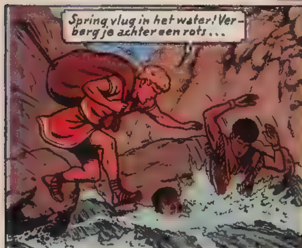
TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

Onze vrienden hebben het midden van de stroom bereikt als een pijl...

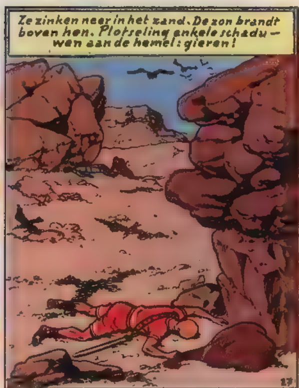

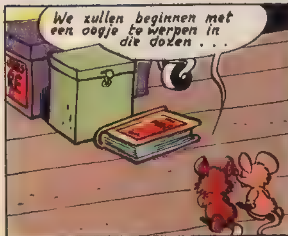

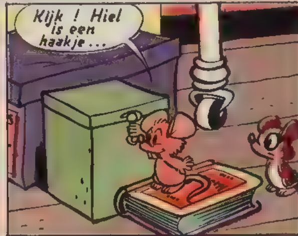
DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

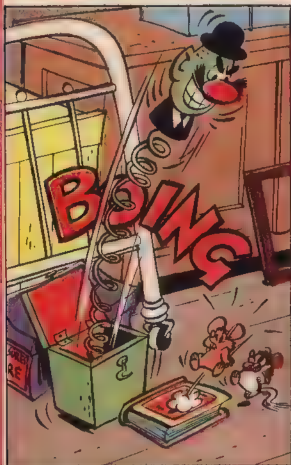
GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

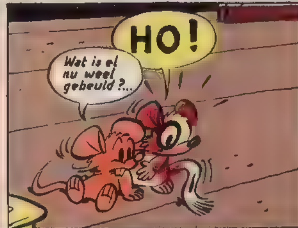

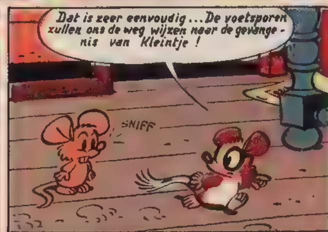

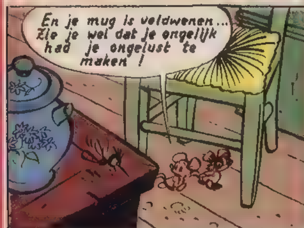

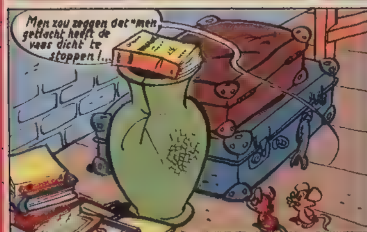

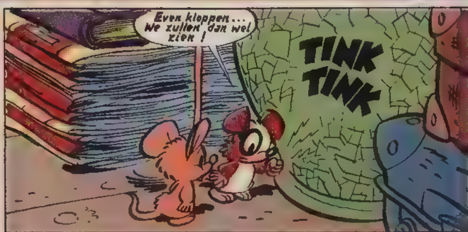

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door J. GRATON

SERGE VOLGT EEN SPOOR

Serge Gauvin moet zich een tweede maal verantwoorden voor Nummer één en zijn voltallige staf. Tijdens die tweede ondervraging ontdekt Serge WIE de man is met de zwarte kap voor het gelaat.

KALM schreef hij de drie eerste regels van de tekst die voor hem lag over en ondertekende « Pablo Lortiz ». Hij deed het met de « linkerhand » en met zoveel gemak, en zo zelfzeker als had hij z'n hele leven niets anders gedaan. Dan overhandigde hij het blad aan de man die recht over hem zat. Een ogenblik kruisten de blikken van die twee elkaar... De glans in de ogen van de man met het masker was bijna ondraaglijk... Er lag woede in, haat en ook schrik, maar boven alles de wens te weten, de wens door te dringen tot in de geheime gedachten van Gauvin. De Fransman doorstond die blik volmaakt kalm. Zijn verbazende ontdekking schonk hem zoveel zelfvertrouwen en zoveel zelfbeheersing dat de blikken van de man met de zwarte kap hem niet uit z'n evenwicht konden brengen.

DEZE laatste gaf er zich spoedig rekenschap van dat hij er niet in slaagde de onverstoorbaarheid van Agent S-32 aan het wankelen te brengen. Hij schudde het hoofd en stak het beschreven vel in een map die hij aan Borchak overhandigde.

Deze, zowel als zijn confrator Costarena, had geen oog van Serge afgeslagen. Ze hadden de hele scene gevolgd en toch vermoedden ze niet welk drama er zich in die korte tijd had afgespeeld.

— Onderhoud afgelopen, zei de stem. S-32, u kan gaan.

Gauvin stond op, wachtte tot de drie leden van het bureau achter de deur rechts verdwenen waren en volgde dan Stenner die hem, zonder een woord te zeggen, naar de wachtkamer leidde...

★

ER viel een lauwe regen, toen Gauvin met de handen in z'n vestzakken, onbeweeglijk en goed verborgen onder een portaal, het gebouw rechtover hem bekeek. Hij stond daar al wel een uur en het was de tweede avond dat hij er stond. De vorige avond was er niets gebeurd en was hij ten slotte ietwat ontmoedigd naar zijn hotel teruggekeerd. Een geheim instinkt zei hem echter, dat hij vandaag niet tevergeefs gekomen was...

Zijn ogen zwierven van het groot verlicht venster op de eerste verdieping naar de smeedijzeren deur, waarvoor een grote, blauwe Cadillac stond. Vroeg of laat moest de chauffeur van die wagen buiten komen. Dan zou hij het bewijs hebben van hetgeen voor hem reeds zo vast stond als een rots...

Serge moest niet lang wachten. Het was bijna elf uur, toen de hall van het gelijkvloers verlicht werd. De deur ging open, een man snelde vlug het huis uit en verborg zich in de Cadillac. Zo vlug was de man echter niet geweest dat de scherpe ogen van Gauvin hem niet hadden gefotografeerd... en geïdentificieerd! Nu was er geen twijfel meer mogelijk. De zwarte, gebogen schaduw en die soepele tred kon alleen maar toebehoren aan BORCHAK.

Gauvin wachtte voorzichtigheidshalve tot de auto aan het kruispunt verdwenen en het licht op de eerste verdieping van het huis gedoofd was. Dan liep hij zonder zich te haasten, doch voortdurend om zich heen loerend naar een taxi.

Nu hij wist... moest hij handelen.

HUISZOEKING

HALLO? Bent u het, señor Lortiz?

Gauvin lachte toen hij de gemoedelijke stem van Dr Brown-Sequa herkende. Er ging van die warme, donkere stem een grote bekoring uit.

— Goede avond, m'n waarde Dr Brown-Sequa. Hoe maakt u het?

— Niet slecht, maar er is een kleine tegenvaller. Stel u voor dat men me onverwachts heeft uitgenodigd voor een congres van dagbladdirekteurs te Concepcion. We moeten onze houding bepalen tegenover zekere gebeurtenissen die zich in Zuid-Amerika hebben voorgedaan. Ik neem deze avond nog met mijn knecht het vliegtuig... Het spijt me erg, want nu kunnen we deze avond niet samen dineren, zoals afgesproken was... U neemt het me niet kwalijk?

— U maakt grapjes. Ik weet wel dat een man als u verplichtingen heeft, waaraan hij zich niet onttrekken kan.

— In ieder geval blijf ik slechts een dag of twee, drie te Concepcion. Ik zal u telefoneren zodra ik weergekeerd ben.

— In orde. Ik wens u een goede reis.

Serge wachtte beleefd tot zijn correspondent had ingehaakt om de hoorn neer te leggen. Een ogenblik bleef hij onbeweeglijk staan en tuurde dromerig in de verte. Dan glimlachte hij. Het was een gespannen glimlach, de glimlach van een man die pokert en droomt van een machtige troef...

★

OVER het algemeen zijn de betere woonwijken van een grootstad van een bepaald uur af kalm en verlaten. Voor het werkje dat hij moest opknappen — binnen dringen in een herenwoning — kon Serge niets beters wensen. De straat was helemaal verlaten... Hij werkte vlug, zonder gerucht en met preciese gebaren. Bij de derde poging slaagde hij er in het slot te doen werken, hij zette de schouder tegen de zware deur en opende ze geruisloos. Hij stapte over de drempel en sloot de deur zorgvuldig.

Het licht, dat van de straat kwam, wierp in de hall een blauwachtige schijn, net voldoende om zich zonder risiko te verplaatsen.

Gauvin oriënteerde zich vlug. Links twee deuren : die van het salon en de eetkamer. Hij liep ze voorbij recht naar de monumentale, marmeren trap aan het einde van de hall.

Het bureau van de heer des huizes lag op de eerste verdieping, vlak tegenover de trap. Serge klom de trap op en dankte inwendig de hemel, omdat er zo'n dik tapijt op lag dat het gerucht van zijn stap er volledig door gesmoord werd. Heel voorzichtig draaide hij de deur open en stelde tot zijn tevredenheid vast dat ze geen weerstand bood. Het vertrek was donker. De dikke gordijnen, die voor de vensters getrokken waren, lieten zelfs de vluchtige lichten van de auto's, die op straat voorbij raasden, niet door. Gauvin ontstak zijn kleine zaklantaarn en belichtte heel traag alle hoeken van de ruime kamer.

Er was niets abnormaals te bespeuren. Het bureau had zijn gewoon weelderig, ietwat vreemd uitzicht.

Langs de rechtermuur gleed Gauvin voorzichtig aan het prachtig Boekara tapijt voorbij naar het bureau toe. Het was inderdaad met de schri,ftafel dat hij zijn huiszoeking wou beginnen.

VOLGENDE WEEK :
DE REVELATIES
van het
ZWARTE NOTABOEKJE

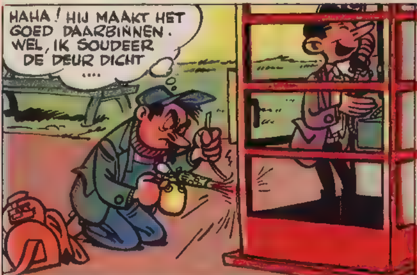
Ton en Tinneke

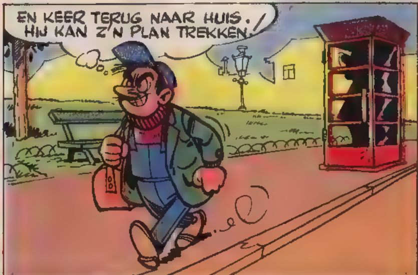

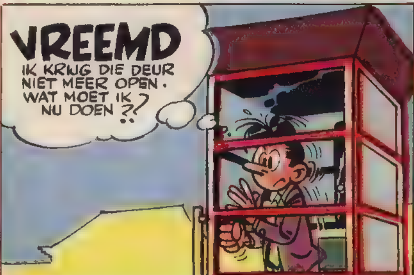
DOOR Franquin

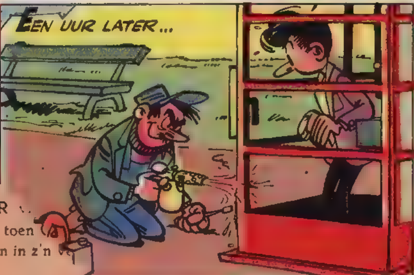

ER
toen
den in z'n

EEN MODERNE IJSBREKER

HET is een zeldzaamheid dat onze grote zeehavens dichtvriezen, maar dit jaar hebben de ijsbrekers toch zwaar werk moeten verrichten om een vaargeul open te houden. In de Baltische zee is de winter van januari tot maart gewoonlijk streng, vooral in de Botnische golf, de zeearm tussen Zweden en Finland. Dit jaar was de winter buitengewoon ruw en lang (daarover weet iedereen mee te spreken) en midden december reeds kwam er, voor de eerste maal in tweehonderd jaar, een dikke ijskorst op de Botnische golf.

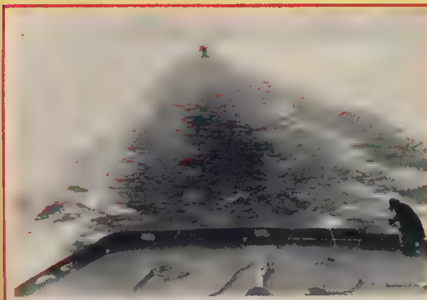
VELE schepen werden er door in de havens en op zee verrast, zodat ze verplicht waren het Kerstfeest tussen het ijs te vieren en dit in vaak hachelijke omstandigheden. Vele schepen konden gelukkig uit hun benarde positie gered worden door de ijsbrekers.

Deze machtige schepen zoeken de zwakke plaats in het ijs en breken de ijskorst dan met hun machtige voorsteven en de kracht van hun machines. Zij loodsen op deze wijze de konvooien door het ijs. Bij klaar weer is het makkelijk de zwakke plaatsen in het ijs te zien. In de mist is de radar hier van groot nut.

Het zal je misschien verwonderen, doch er zijn op de wereld slechts een vijftigtal ijsbrekers. Vroeger rustte men deze schepen uit met een zeer stevige en puntige voorsteven om het ijs te klieven. Het gebeurt echter dat de voorsteven in het ijs geklemd raakt en het schip hierdoor niet meer voor of achteruit kan. Thans geeft men de voorkeur aan ijsbrekers met een ronde voorsteven, waarop het ijs niet zoveel vat heeft. De moderne ijsbrekers zijn uitgerust met een of meerdere schroeven vooraan, daar hun doelmatigheid aldus 30 % hoger is dan de ijsbrekers die slechts een schroef achteraan hebben. Dank zij de schroeven vooraan heeft de voorsteven meer stootkracht en kan het schip op verbazingwekkende wijze manœuvreren : zo'n ijsbreker draait ter plaatse !

De ijsbreker, die je hier ziet, werd gebouwd op de scheepswerven van Helsinki voor rekening van de Zweedse Staat. Zijn machines hebben een vermogen van 11.000 PK. Hij is 83 m lang, 19,4 m breed, heeft een diepgang van 7 m en een tonnemaat van 5.000 T. Deze ijsbreker kost ongeveer 400.000.000 B. F. en kan in 1957 in dienst genomen worden.

Deze moderne ijsbreker kan zich een weg banen door reusachtige ijsmassa's en dat is wel nodig. Voor de landen van het noorden is het van het grootste belang een haven vrij te houden van ijs, zodat de schepen er kunnen gelost en geladen worden. De ijsbrekers hebben iedere winter werk genoeg.

Een konvooi vaart door de vaargeul, geopend door de ijsbreker.

KARAKTERISTIEKEN

1. Schroef aan stuurboord.
2. Reservoir.
3. Schroefas.
4. Stelblok van de schroefas.
5. Schroefmotor aan stuurboord.
6. Ventilator.
7. Reservoir.
8. Brandstofreservoir.
9. Ontsnappingsbuis.
10. Dieselmotor aan stuurboord.
11. Generator aan stuurboord.
12. Elektrische centrale.
13. Dieselmotor aan stuurboord.
14. Balast die het slingeren van het schip vermindert.
15. Ruim.
16. Schroef aan stuurboord.
17. Haak om een boot op sleeptouw te nemen.
18. Een sleepkabel van 60 ton.
19. Hijsmast van 10 ton.
20. Kommandopost.
21. Radarscherm.
22. Schijnwerper
23. Brug.
24. Golfbreker.

WOLVENJACHT IN LAPLAND

PERSON kan de wolf eindelijk een zware slag toebrengen, maar een van de jagers valt op de grond. Het is Jon. De beet van de wolf is pijnlijk, en hij verliest veel bloed. Terwijl hij verzorgd wordt, zet zoon Rantti de achtervolging alleen voort. Zij snellen de helling af, glijden door ravijnen, en noch de ene noch de andere is bereid die dolle koers te staken. De jonge Laplander is flink en sterk, maar weldra voelt hij de vermoeidheid wegen en stroomt het zweet hem van het gelaat. Hij gooit zijn proviandzak en zijn lange, zware, blauwe jas weg, net als zijn handschoenen en zijn bont gekleurde muts. Hij wil lichter zijn, sneller vooruit komen. Hij wint terrein op de wolf. Deze laatste ziet dat hij niet meer ontsnappen kan aan zijn achtervolgers, en besluit het gevaar in ogen te zien. Met de moed der wanhoop springt hij plotseling op de jongeman.

Deze wijkt verrast enkele meter. Een gevecht op leven en dood begint.

De wolf valt opnieuw aan, maar de jonge Laplander zwaait zijn stok handig. En plotseling kan hij het dier vlak op de neus treffen. Huilend en bloedend buigt de wolf een ogenblik de kop, dan echter zet hij een nieuwe aanval in en tracht zijn vijand in de rug te overvallen. De jonge Rantti is echter op zijn hoede en opnieuw krijgt de wolf een zware slag van de knuppel op het hoofd. Verdoofd valt hij in de sneeuw. Opnieuw slaat de man toe en treft de wolf dodelijk. Hij verliest echter het evenwicht en valt, uitgeput door de geleverde inspanning naast de dode wolf in de sneeuw...

Het is nacht, de storm is opgestoken en hoge sneeuwwolken dwarrelen op. De jonge Rantti staat in zijn hemdsmouwen, blootshoofd, zonder handschoenen en van onder tot boven bezweet. Heel vlug verandert dit zweet in ijs. Indien hij daar nog lang blijft liggen, zal hij ongetwijfeld dood vriezen. Twee jagers hebben echter zijn spoor gevolgd en vinden hem. Zij hijsen hem op, brengen hem bij een haardvuur dat aangelegd werd van berkenhout.

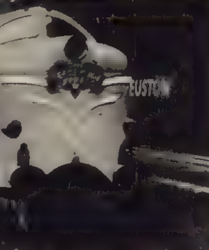
Iedereen geeft een kledingstuk aan de jonge Rantti, en men giet hem een flinke slok alcohol tussen de lippen. Weldra is Rantti weer de oude.

Heel vroeg in de morgen wordt het kamp opgebroken en keren de Laplanders naar huis. De jacht heeft twee dagen en twee nachten geduurd. Jon Person kan nu inderdaad een wolvenvel aan de balk van zijn zolder hangen. Hij is er fier op!... Een jacht van twee dagen en twee nachten op een wolvenbende is voor de mensen van het Hoge Noorden geen uitzonderlijke prestatie, al vergt zo'n jachtpartij een grote krachtinspanning. Je moet bedenken dat zij nooit vuurwapens meenemen maar oog in oog met de wolven vechten.

DIEP BEROUW OF ALLEEN MAAR BIJGELOOF?

EEN geneesheer uit Napels, bij wie men juwelen voor een waarde van twee miljoen lire ontvreemd had, ontving enkele tijd geleden een klein pakje. Groot was zijn verwondering toen hij daarin de gestolen juwelen vond, evenals een brief waarin de dief zijn verontschuldigingen aanbood. Had de dief zoveel berouw? Misschien... Wellicht echter hoorde hij vertellen dat de vrouw van de geneesheer, wie de juwelen toebehoorden, een Chinese is en dat deze juwelen voor haar amuletten waren. De Napolitanen komen vlug onder de indruk van die Oosterse geheimzinnige krachten, die heel dikwijls aan juwelen toegeschreven worden. Het bijgeloof was dus waarschijnlijk veel groter dan het berouw!

NOG EEN NIEUWE DIESEL

DE Engelse spoorwegen hebben een nieuwe elektrische Diesellokomotief, de « Deltic » in gebruik genomen. In zijn type is deze lokomotief de krachtigste ter wereld. De « Deltic » weegt 108 ton, heeft twee motoren Napier met een totaal vermogen van 3.300 PK en rijdt met een snelheid van 150 km per uur.

DE POST

NIEUWE VERWARMING

BRITSE ingenieurs werken aan een nieuw elektrisch verwarmingssysteem waarvan we reeds begin 1957 zouden kunnen profiteren. Het systeem bestaat uit een netwerk van elektrische draden die achter het behangpapier van iedere kamer kunnen verborgen worden. Een druk op de knop en de draden verspreiden een zachte, gelijkmatige warmte. Zelfs grote plaatsen kunnen op deze wijze in enkele minuten verwarmd worden. Hoofdzaak is natuurlijk dat er elektriciteit is! We voegen er deze bemerking aan toe voor al de lezers die zouden vertrouwd zijn met het elektrisch verwarmingssysteem in de Brusselse trams!...

NIEUWS IN

● Plantenkundigen van Madras (India) hebben uitgemaakt dat een mimosa voor wie men gedurende 25 minuten per dag viool speelt, langere takken heeft, meer en mooiere bloemen draagt dan de mimosa's die geen muziek te horen krijgen!

● In Engeland werden de honden geteld. Men geraakte tot het zeer respektabel getal van 3,5 miljoen. Deze edele viervoeters brengen de Staat aan taks 350 miljoen op!

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

WE weten nu reeds dat een guitig, een schelms schrijver zijn letters eindigt in een punt. De brutale eindigt ze dik als een knots.

Vandaag zoeken wij in het geschrift naar tekens die op vreugde wijzen, want de vreugde is de sleutel van het paradijs! Adam en Eva verloren de sleutel van het paradijs, en hun nakomelingen zoeken die sleutel nu overal, zonder te weten dat hij in hun zak steekt!

De levensvreugde ligt besloten in de spilletters. Bekijk het geschrift van je grootmoeder eens. Zij maakt haar hoge letters behoorlijk rond.

Het is waar dat onze tijd misschien iets minder vrolijk is dan de hare, ofwel willen onze letters niet uit onze moderne vulpen vloeien!

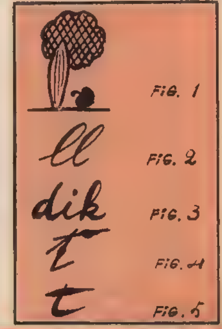
Dus een volle letter betekent vreugde. Soms kan ze te vol zijn en dan betekent dit overdrijving, en overdrijving schaadt altijd. Vergeet niet dat te veel eten een indigestie kan tot gevolg hebben.

Korte, dikke spilletters verraden een plotselinge en korte opwelling van vreugde. De spillen boven de lijn betekenen de vreugde van de geest, zin voor goedheid en schoonheid. Onder de lijn betekenen ze zin voor al de vreugden die het leven biedt.

Dit zijn allemaal kwaliteiten. Vanzelfsprekend zijn er ook hier enkele minder goede elementen tussen geslopen.

De schrijver die de spil te lang en te dik maakt is iemand die steeds op zoek is naar plezier en genoegen.

Is de spilletter te dik en eindigt ze op een lang punt, betekent dit dat de schrijver er plezier in schept iemand pijn te doen.

tillon

HET MOLENTJE DRAAIT

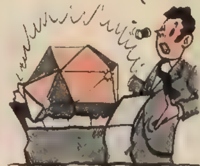
HET KORT

● De Britten eten meer look ! De grootste handelaar van Engeland verkocht vroeger slechts twintig ton per jaar, nu verkoopt hij anderhalve ton look per week.

● De laatste twintig jaar verdwenen er zeven Staten van de wereldkaart en kwamen er veertien nieuwe bij. Vijf en zeventig plaatsen veranderden van naam, en er werden 51.000 km nieuwe grenslijnen getrokken.

EEN SCHITTERENDE DIAMANT

LAATST werd er van Londen een pakje naar Amerika gestuurd met een porto van slechts enkele frank. De waarde van dit pakje werd nochtans geschat op 3 miljard 500 miljoen. Een astronomisch getal, inderdaad ! In dit pakje stak nl. de grootste diamant die sedert de oorlog werd gevonden, en de experten zeggen dat deze steen de mooiste en de zuiverste is van al de diamanten die reeds ontdekt werden in de mijnen van Zuid-Afrika. Hij weegt 426,5 karaat.

HET is de Bretoen André-Jean Le Gall die hier voor levende zuil speelt. Wees gerust, hij doet het maar voor zijn plezier. Op hoofd en schouders draagt hij deze molen (wij zegden haast paardjesmolen) waarin zes liefhebbers kunnen plaats nemen, en die 400 kg weegt. Het molentje draait, maar het hoofd van deze krachtpatser draait niet ! Zo beweert hij althans...

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE EEN GOED KARAKTER ?

MAXIMUM : Je hebt werkelijk een goed karakter. Je weet de kleine en grotere tegenslagen van het leven te verdragen zoals het moet. Je put kracht in de begane vergissing. Je behoort tot diegenen aan wie men de waarheid kan zeggen.

VAN 24 TOT 29 PUNTEN : Ook jij hebt een goed karakter, je kan verdragen dat men je al eens plaagt en je trekt profijt uit de lessen die je kreeg en de ervaring die je opdeed.

VAN 18 TOT 23 PUNTEN : Wees sterker, beheers jezelf beter. Tracht niet altijd je houding of je gedrag te rechtvaardigen en op je beurt te bijten. Het is dikwijls verloren moeite. Tracht een teleurstelling met een glimlach te aanvaarden. Ten slotte zal je toch overwinnen.

VAN 12 TOT 17 PUNTEN : Maak je dan zo graag ruzie ? Verdraag je nooit een tegenslag ? Voor niemand loopt het altijd gesmeerd. Iedereen kent af en toe moeilijkheden. Houd moed !

VAN 6 TOT 11 PUNTEN : Wees niet zo koppig. Laat dat toch voor de babies ! Indien je soms het hoofd moet bukken, steek het dan weer op met een glimlach. Je zult er veel sympatie door winnen.

VAN 0 TOT 5 PUNTEN : Je bent boos, en je sluit je op in je ivoren toren. Je zint op wraak ? Neen hoor, deze metode helpt je niet verder. Wil je je vrienden behouden en hun sympatie winnen, moet je trachten een beter karakter te hebben. Leer de gebreken van anderen verdragen en kijk wat meer door de vingers. Doe eens je uiterste best geen ruzie meer te maken en je ongelijk te bekennen.

De Guitenstreken van Kwik en Flupke

DE uitgeverij Casterman van Doornik, stuurde ons de zevende reeks van de vrolijke guitenstreken van twee bekende figuren van Hergé, Kwik en Flupke, ter bespreking. In dit mooie album speelt, zoals in al de vorige, ook agent nummer 15 een belangrijke rol. Wie een goed geschenkboekje zoekt voor jongere broer of zus, kan niets beters vinden dan deze mooi uitgegeven « Guitenstreken van Kwik en Flupke » !

De vriendelijke beer

KLEINE broers en zusjes zullen blij zijn, want er zijn twee nieuwe deeltjes verschenen in de gunstig bekende « Rinkelbelreeks » van Casterman.

Het eerste van deze twee deeltjes « De Vriendelijke Beer » werd geïllustreerd door R. Marcia en in frisse kleuren gedrukt. De tekst van Franz Weyergans werd gezet in een grote, mooie letter, zodat de jongens en meisjes die pas beginnen lezen er een goed leesboekje zullen aan hebben.

COWBOYS UITGAVE 1956

JE weet wel dat talrijke raketten afgeschoten worden met wetenschappelijke doeleinden. Deze raketten zijn uitgerust met valschermen die, in principe, moeten toelaten terug neer te komen zonder de zeer delikate apparaten, waarmee ze voorzien zijn, te beschadigen. In praktijk echter komen de raketten meestal zeer brutaal op de grond terecht en worden er stukken gemaakt. Om hieraan te verhelpen leren de piloten van een Australische basis een zeer stoutmoedige techniek. Op het ogenblik dat de raket begint te dalen stijgen vliegtuigen voorzien van een lasso in aluminium, die aan de staart bevestigd is, op. De piloten manœuvreren zodanig dat zij de raket met parachute en al in volle vlucht opvangen.

Ziedaar de « cowboys uitgave 1956 » ! Een piloot die reeds enige ervaring heeft in de zaak mist, naar het schijnt, slechts één raket op tien !

KOOPJES

OM de nagedachtenis van George Washington, de eerste president van de Verenigde Staten, te vieren, hebben vele winkels van New York en Washington gedurende een dag hun waren verkocht tegen een prijs die Washington «billijk» zou genoemd hebben. Men kon een paar nylonkousen kopen voor 5 F., een schrijfmachine voor 45 F. en een televisietoestel voor 50 F. Onnodig te zeggen dat duizenden en duizenden liefhebbers urenlang in het rijtje stonden om aan een reeds lang begeerd voorwerp te geraken

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. 1909 16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit : [illegible]
KUIFJE-Holland Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IX
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.)
Italië : PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan
Canada : 5090, avenue Papineau, Montreal 34 (Qué).

ABONNEMENT

		België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	...	95,— F	105,— F,	$ 2.00
6 maanden	...	180, F	205 F	$ 4.00
1 jaar	.. ...	350, F	400, F	$ 7.00

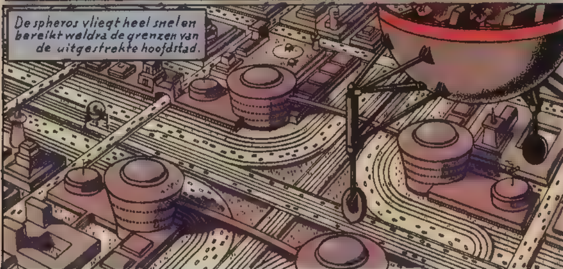

Oplage gekontroleerd door Devea.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Prins Ikaros, Blake en Mortimer hebben besloten een onderzoek in te stellen aan de grenzen van Atlantis. Zij vertrekken aan boord van een spheros. Magon heeft hen echter gezien...

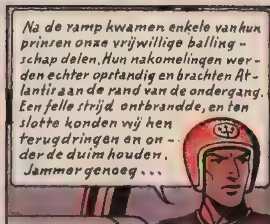

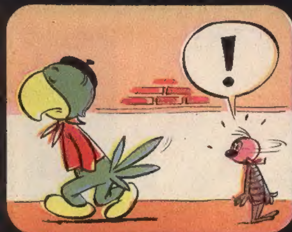

Onze TEKEN-FILM

door D. ATTANASIO

KOKO en Pierke

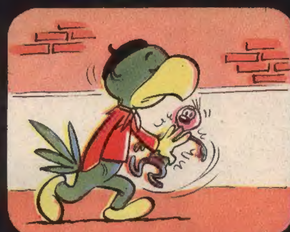

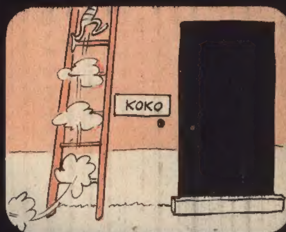

HEE!

Duizend miljoen, duizend miljoen, duizend miljoen...

... Kokosnoten op wieltjes!

KOKO

HE! KOKO!

SWINNN

Hij wil mij ontmoedigen!

HE! KOKO!

VOESCH

Maar je bent van mij nog niet verlost, kerel! Wacht maar...

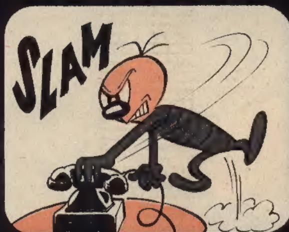

Men kan Koko waarachtig niet onder de neus wrijven dat hij een praatzieke papegaal is!
PIERKE

Koko, beste vriend, hou je kloek! Ik moet...

HALLO!

FIiiiiiiiiii

Fiiiiiiii

SLAM

Hij zal naar mij luisteren, al moest ik er het hoofd bij verliezen!

En intussen...

!
DRINNG

Een mens is nooit gerust !

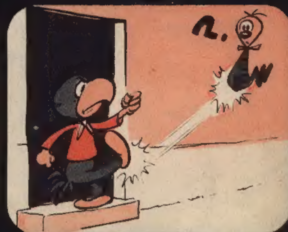

?
!
BREEKBAAR

Wat is dat ?
BREEKBAAR

Wat mag er wel inzitten?
BREEKBAAR

Dag, Koko! Stel je voor dat je...

Maar...

?

SLAM

Ik stik van woede!

... En zal de grote middelen gebruiken!

Ik stuur hem naar de zevende hemel!

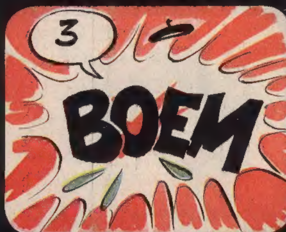

Koko open de deur of ik doe ze zelf open!

Hij volhardt in de boosheid! Goed!

Wat? Die onnozelaar begint opnieuw met zijn spelletje?... Dit maal sla ik hem neer!
KOKO

KOKO
VLAM

Kom er uit! 1... 2...

3
BOEM

Ha! Ha! Ha! Ha!

MMBGL MMBGL
Ik denk dat hij nu wel naar mij zal willen luisteren!

Kleine schurk!
He! Koko! Men zoekt je overal! Ik wou je zeggen dat je de eerste prijs van welsprekendheid hebt behaald voor de Akademie van Papegaaien!
EINDE

VOLGENDE WEEK:
KLAXON